

ADESTE FIDELIS LAETI
TRIUMPHANTES,
VENITE, VENITE IN BETHLEHEM.
NATUM VIDETE REGEM ANGELORUM.
VENITE ADOREMUS

**Sláva Bohu na výsostiach a na Zemi
pokoj ľuďom dobrej vôle!**

Časopis študentov Cirkevného gymnázia Štefana
Mišíka

SPOD VEŽE

Advent 2011

ČAS MILOSTI – PREŽÍVAŤ A OČAKÁVAŤ

Prežívame milostivé obdobie adventu, kedy je potrebné zastaviť sa, stíšiť a otvoriť svoje srdcia.

Advent by sme mali **prežívať** a nie iba **prežiť**, a to je veľký rozdiel. Mali by sme narodenie Krista **očakávať** a nie **čakať**, kedy už advent prejde.

Mali by sme klásť dôraz na tieto dve slová – prežívať a očakávať. Nielen prežiť a čakať. Tie prvé dve slová - prežívať a očakávať - vyjadrujú naše aktívne zapojenie sa do adventu a tie druhé - prežiť a čakať - náš pasívny postoj.

Aký je rozdiel medzi čakaním a očakávaním? Čakať môžeme na zastávke na autobus alebo na vlak... Očakávať niečo si vyžaduje aj určitú námahu a prípravu. Keď študent očakáva písomku, znamená to, že sa na ňu aj pripravuje, učí sa. Keby len čakať, mohla by zle dopadnúť.

Aby sme mohli advent skutočne prežívať a mať z neho osoh, musíme na sebe pracovať. Každý z nás by mal najlepšie vedieť, čo má na sebe zlepšovať a na čo sa má zamerať v tomto milostivom čase. Ešte máme tú milosť, tak ju využime.

Na jednej vianočnej pohľadnici bol zaujímavý text: „Keď dom ozdobí láska, všetky ozdoby sú druhoradé“. Atmosféru Vianoc dotvárajú lesklé ozdoby, tradičné jedlo a darčeky. Ale aké by to všetko bolo, keby ľudí nezdobila láska? Ak by sa ľudia v dome nerozprávali, nenávideli, na čo by im boli v oknách ozdoby a pod stromčekom darčeky?

Vianoce nám pripomínajú tú pravdu, že Boh sa rozhodol ozdobiť svet ľudí zvnútra – láskou. Preto túto lásku prijmime.

Ak medzi nami a Bohom je tisíc krokov, Boh urobí všetky, okrem jedného. Ten posledný nechá na nás. Rozhodnúť sa musíme my sami.

Prajem všetkým požehnaný zvyšok adventu a požehnané Vianoce, aby sa Kristus narodil v srdciach nás všetkých.

kaplán Pavol Garbiar

VIANOČNÉ ZAMYSLENIA

Zažil si už pocit, že nie si hodný? ...daru, pochvaly, odmeny,... Skús si spomenúť. Zvláštny pocit, že? Dostať niečo len tak. Nezaslúžene. Len preto, že si a nie preto, čo si urobil.

Taký je Boh. Miluje nás preto, že sme. Nie preto, že si to zaslúžime. Miluje nás preto, že On je dobrý a nie preto, že my sme dobrí.

To je Boh. Daruje, chváli, odmeňuje. Za nič. Pochvalu dostáva aj stotník, lebo u nikoho v Izraeli sa nenašla taká silná viera, akú mal on. „*Pane, nie som hoden...*“ hovorí.

Nie som hoden, aby si mi toľko daroval. Zdravie, rodinu, priateľov, pokoj, vzdelanie, humor... Tvoje odpustenie...

Nie sme hodní ani pochopenia tajomstva Narodenia.

Nezaslúžene dostávame dar Boha v človeku.

Nezaslúžene dostávame dar vlastného života v Bohu.

No On si, naopak, zaslúži našu vďaku.

Pane, ďakujem Ti za Tvoju pozornosť a lásku, ktorou ma obklopuješ. Za dary, ktoré mi bez akéhokoľvek pričinenia dávaš a pomôž mi uvedomovať si, akú veľkú cenu pre Teba mám.

"Máš dosť prachov. Kúp si to. Uživaj si život kým si mladý." Alebo: „Si šikovný. Keď to takto pôjde ďalej, dotiahneš to ďaleko. Budeš finančne zabezpečený.“ To sú vety, ktoré dobre znejú - ktoré hladia naše EGO a ktoré nás tak často vzdiaľujú od Boha.

Ale Boh pozná naše slabosti. On vie, ako sa človek rýchlo zaľúbi do slávy, finančných či materiálnych vecí. A práve preto nám dnes adresuje slová BDEJTE!

Nehovorí nám, že sa máme na všetko vykašľať, že máme celý život nečinne čakať na smrť. Skrze Ježiša nám dáva dobrú otcovskú radu. Aby sme boli pripravení, keď raz po nás príde a mohli ísť s Ním rovno do večnosti.

Pane, viem, že s Tebou ma čakajú krajšie a dokonalejšie veci. Že si pre mňa pripravil nepredstaviteľne úžasný svet. Pomáhaj mi odstrihnúť sa od všetkých vecí, na ktorých som závislý a ktoré mi bránia priblížiť sa k Tebe.

Nezdá sa ti, že my ľudia sa stávame odborníkmi na všetko? Od riešenia svetovej krízy, cez politiku až k posudzovaniu novej farby spolužiačkiných vlasov. O čo by bol svet krajší, keby sme si niekedy vedeli priznať, že jediná naša pravdivá odpoveď je: Nevieľ. Jednoducho neviem a mám na to právo. Nemudrujme už. Nehovorme o živote, ale žime život! Ako malé deti, ktoré nevedia a netrápi ich, že nevedia. Žijú pre prítomný moment. Títo maličkí sú veľkí v jednoduchosti. Aj Boh sa ním stal. Je krehký a zraniteľný. Malé dieťa, ktoré aj tak nevyrieši politickú či ekonomickú situáciu, ale daruje život v plnosti.

„Môžem pochopiť Jeho majestáť, Jeho veľkosť, pretože On je Boh, ale Jeho pokora je nad moje chápanie, pretože On sa stal Chlebom Života, aby Ho dokonca dieťa také malé ako ja mohlo jesť a žiť.“ (Matka Tereza)
Pane, nauč ma byť jednoduchým a maličkým. Lebo viem, že iba vtedy som v Tvojich očiach veľký.

Často počúvam z každej strany- Ježiš je môj Pán, pôjdem za ním, chcem ísť za ním. ... Máš naozaj tú odvahu ísť za ním? Zanechať VŠETKO a ísť? Dokážeš to? Máš na to dnešok, zajtrašok a celý život, ale prosím, neotálaj s tým, aby si prežil čo najdlhší čas pri našom Majstrovi.

Pane, daj mi dnes silu zanechať siete a ísť. Prosím Ťa o milosti, aby som Ťa nasledoval aj v ťažkostiach a starostiach nasledujúcich dní a chcem Ti ďakovať, že už teraz vyslyšíš moje túžby po blízkosti s Tebou.

Múdry, či blázon? Skala alebo piesok? Boh nám dáva možnosť rozhodnúť sa. A nie raz. Ale každý nový deň. Ak budeme mať v srdci Boha a budeme konať podľa jeho vôle, budeme ako ten múdry človek, ktorý si postavil dom na skale a ani dážď, ani vietor ho nestrhol. Ak sa však odvrátíme a postavíme sa Bohu chrbtom stanú sa z nás blázni, ktorí si stavajú svoje domy (životy) na piesku. A príde dážď (sklamanie) a príde vietor (problém) a z domu (zo života) zostáva len troska. Položme si teda otázku: Som múdry, či blázon? Som skala alebo piesok?

Pane, hoci si nás stvoril na svoj obraz, dal si nám možnosť rozhodovať o svojom živote. Nie vždy sa nám však darí rozhodnúť sa správne (budovať na skale). I napriek tomu nám dáš vždy druhú šancu. Prosím Ťa pomôž mi dnešný deň v mojich rozhodnutiach, aby padli na úrodnú zem, aby žiadny dážď ani vietor neohrozil moju túžbu priblížiť sa k tebe.

My nemáme čas, ale Boh ho má vždy. My niekedy nemôžeme, ale Boh môže vždy. My Bohu venujeme len kúsok nášho života, ale Boh za nás obetoval život svojho syna. Boh pre nás robí oveľa viac ako my pre neho. I napriek tomu sa o nás stále stará. My však jeho pomoc nevidíme a neustále sa pýtame: Prečo? On je s nami stále, ale my s ním len vtedy, ak práve nejdeme nakupovať alebo hrať futbal. Zostávame slepí voči Bohu. Snád neveríme, že to môže urobiť? Že nás môže vyviesť zo slepoty? Cestou z temnoty je VIERA. Boh v nás verí, verme i my jemu!

Pane, Ty v nás stále veríš a každý deň nám dávaš šancu znovu sa na Teba pozrieť. Pane, prosím uzdrav tento svet zo slepoty a začni odo mňa.

/zdroj: Projekt Vianoce/

Rozhovor

V tomto čísle nášho časopisu sme sa rozhodli urobiť rozhovor významnou osobou na škole. Je ním náš pán riaditeľ. Poznáme ho ako učiteľa, riaditeľa a teraz ho spoznáme aj ako bežného smrteľníka...☺

J: Ako ste spokojný s vývojom našej školy, keďže je relatívne mladá medzi strednými školami v SNV ?

R: Je to ťažká pozícia, ale snažíme sa nejako medzi tými školami prebojovať, postupne sa nám to darí, aj čo sa týka maturit a žiakov, ale hlavne bezpečnosti žiakov v škole. Chceme, aby rodič vedel, že keď žiak príde do školy, tak nemá poskytnutú len fyzickú bezpečnosť, ale aj duchovnú a duševnú.

J: Čo chcete s našou školou v budúcnosti dosiahnuť, teda aké s ňou máte plány ?

R: Plány sú vždy len jedny. Hlavné je, aby škola fungovala, ako má a aby žiaci z nej odchádzali pripravení pre život tak, aby sa v ňom vedeli plnohodnotne umiestniť, aby ich naučila, ako v dospelosti chodiť po správnych chodníčkoch. Najmä čo sa týka zamestnania a vysokej školy, aby vedeli prekonávať nástrahy života, ktoré ich čakajú.

J: Čo vás priviedlo k funkcii riaditeľa tejto školy?

R: Tu som bol „odvelený“ z inej „stoličky“, na ktorej som sedel. Bol to však iný typ a druh školy – ZŠ.

J: Čomu sa venujete vo vašom voľnom čase, teda ak nejaký máte, keďže vaša práca je veľmi náročná.

R: Aj keď to na mne nevidno, snažím sa športovať ☺, alebo tráviť čas s rodinou. V obľube mám rád hlavne pasívne koníčky, medzi tie aktívnejšie patrí bicyklovanie a ležanie pred TV

J: Čo ste študovali na vysokej škole? Bavilo vás to?

R: Študovať na VŠ som začal ešte za bývalého režimu slovenský jazyk a občiansku náuku. Bavilo ma to, ale vtedy bola iná forma štúdia. Žiak podal iba jednu prihlášku a ak nebol prijatý, musel čakať rok, častejšie dva, a to na

základnej vojenskej služby. Teraz si podáte 6 alebo 7 prihlášok a určite Vás niekde prijmú. My sme to mali trochu ťažšie, veď skúste sa opýtať svojich rodičov, ako študovali oni...

J: Zažili ste aj nejaké vtipné príhody na našej škole, na ktoré e s úsmevom spomínate?

R: Pamätám si, ako sme otvárali túto budovu v roku 2005. Otec biskup tu prišiel v sobotu a my sme ju mali už o dva dni otvárať. Začudovane sa opýtal, že kedy ju chceme otvoriť. Totiž - ešte nebola dokončená podlaha na spodnej západnej chodbe. Keď sme mu povedali, že v pondelok, s úsmevom sa opýtal, že ktorý. Samozrejme, v nedeľu sme nepracovali, ale v pondelok, niečo po polnoci, tu približne dvadsať ľudí nabehlo a do rána sme všetko dokončili. No najväčší šok pre mňa bol, keď som mal mať na svätej omši čítanie a moje zorné pole bolo po týchto ťažkých dňoch zúžené na 15 cm. Ani neviem, čo som čítal.

J: Ako ste spokojný so študentami?

R: Študenti sú výsledným produktom svojej doby, v ktorej žijú, sú odrazom spoločnosti a výchovy v rodinách. A že to niekde škripe, to hádam vidí každý. Musíme však veriť, že falošné ilúzie a predstavy, ktoré vládnu „svetom“, jedného dňa pominú a to zdravé sa opäť prinavráti. Asi tak, ako keď po zime príde jar a všetko dobré a zdravé vzklíči znova.

J: Čo by ste odkázali našim potencionálnym budúcim študentom?

R: Aby prestali veriť tomu všetkému, čo ich opantáva mámením, a nezmyselnosťou všadeprítomného pozlátka, ktoré trvá iba dočasu a aby našli tie pravé hodnoty, ktoré sú pre telo i ducha podstatné a dôležité i trvácne.

Za rozhovor ďakuje Skip
„ lepkáš! “

**„Veľký Hamlet nie je iba Hamletom svojej doby,
ale aj Hamletom, ktorý svoju dobu definuje.“**

**„Čím je šialenstvo, ak nie dôstojnosťou duše,
ktorá nesúhlasí so svetom?“**

**„Hamlet – to je ľudská duša
aká bola, aká je a aká bude.“**

*To je len niekoľko citátov známych osobností o divadelnej hre Williama Shakespeara Hamlet, ktorú mali možnosť zhliadnuť aj študenti nášeho gymnázia v divadle KONTRA. Všetci sme boli touto hrou veľmi oslovení a snád' nebolo nikoho, komu by sa nepáčila a kto by z nej nemal hlboký umelecký zážitok. Ide o divadlo dvoch hercov (Peter Čižmár a Peter Cibula), a preto sú ich inscenácie o to zaujímavejšie. Sme veľmi radi, že toto divadlo je takpovediac našim susedom „cez ulicu“, a že sme tak mali možnosť porozprávať sa z jedným z jeho zakladateľov, hercom **Petrom Čižmárom**.*

Ako sa vám hralo pre našich študentov?

Každé publikum je iné. Toto boli študentské predstavenia, lebo sme presvedčení, že takéto dielo by mali vidieť všetci ľudia, či už ho pochopia do detailov, alebo ho nepochopia, no je dôležité sa vôbec s týmto dielom stretli. My sme prekvapení, že študenti reagovali veľmi dobre. Sú tam veci, ktoré sú smiešne, sú tam veci, ktoré sú vážne, zo všetkého je tam trošku. Ja som rád, že tie predstavenia sa uskutočnili a myslím si, že mladí ľudia nemajú ani v Košiciach ani v Prešove takú šancu vidieť Hamleta, pretože sa nehrá, v Bratislave sa takisto nehrá a na Slovensku sa ani v budúcej sezóne nikde Hamlet nechystá, takže školy v Spišskej Novej Vsi majú naozaj jedinečnú možnosť stretnúť sa s takýmto dielom v hranej podobe, pretože to je dielo, ktoré sa má hrať a tým hraním sa vlastne Hamlet interpretuje. Hamlet na papieri je len literárna postava, ale to, ako sa stvorí, to je vlastne to umenie. Do akej miery sa to podarilo, už musia ohodnotiť diváci, ale ja som veľmi šťastný, že sa tie predstavenia uskutočnili.

Je rozdiel medzi študentským divákom a bežným, večerným divákom?

Trošku je, ja viem, že mladým ľuďom sa niektoré veci zdajú smiešne, myšlienky o smrti, ktoré sú v Hamletovi, sú pre nich ešte trochu vzdialené, ale starší divák už tú smrť berie viac metafyzicky, nie je to niečo vzdialené, nemožné. V Hamletovi sú také scény, napríklad dialóg hrobárov pred veľkou scénou pohrebu Ofélie. To sú ľudia, ktorí s tým nemajú nič spoločné, sú to

profesionáli, ktorí si z toho robia žarty, to je pohľad na život z ich stránky. Ale myslím si, že Hamlet je tak široké dielo, že každý si v tom nájde niečo iné. Táto hra sa dá zahrať rôznymi spôsobmi, ako povedal herec Steven Berghoff, Hamlet nemôže byť pre herca zle obsadený, pretože ten človek, ktorý je uvažlivý, ako herec to zahrá trochu viac filozoficky, ten, ktorý je bláznivý, to zahrá trochu na šialenstvo a taký romantik, ktorý hľadá ideály, to zahrá tak na snívanie, čiže herec ako Hamlet nemôže byť zle obsadený.

Prečo ste si vybrali práve hru Hamlet?

My sme si vybrali Hamleta práve preto, že je to Shakespearove najväčšie dielo. Chceli sme sa s týmto dielom stretnúť, konfrontovať sa s ním a urobiť to v našich podmienkach. Je to naozaj ťažká hra nielen pre divákov, ale aj pre hercov, pretože je to najväčšie dielo dramatickej literatúry na svete, je to ťažko preložiteľné dielo a veľa autorov s tým malo problém. My sme čerpali napríklad z prekladu Zory Jesenskej, ktorá bola po roku 1968 zakázaná, ale jej preklad, ktorý je najstarší, má asi päťdesiat rokov, je paradoxne považovaný za najlepší. Čiže nie je to ľahké dielo na prijímanie, nie je to ľahké dielo na hranie. Naša režisérka Klaudyna Rozhin urobila skrátenú verziu, keďže úplná verzia Hamleta by trvala skoro 5 hodín. Je to vôbec najdlhšia Shakespearova hra, má 5500 veršov, čo je ohromné množstvo a je naozaj ťažké to ako divák vstrebať. Všeobecne sa traduje, že Hamlet mal okolo tridsiatky a my herci už máme po, tak aby sme neboli veľmi starí na túto postavu.

Takže to bola adaptácia pre vaše divadlo? Nie je to prevzatá úprava?

Nie. Samozrejme, verše sú jedna vec, tie sme nemohli prepísať, ale museli sme to spracovať tak, keďže hráme len dvaja, aby tie postavy boli rozdelené, aby sa nestretli navzájom Hamlet s Hamletom, keď v predošlej scéne hrám Hamleta a v ďalšej scéne aby som zas nebol Hamlet, lebo už sa musím stretnúť s Klaudiom alebo s matkou. Tú adaptáciu urobila naša režisérka Klaudyna Rozhin za tri mesiace, ale potom sme s tým textom ešte dosť pracovali. Pôvodný scenár je v takom stave, že už ho musím prepísať, lebo sa nedá čítať. Stále sme veci menili, aby to bolo čo najlepšie.

Máte obľúbenú postavu?

Viete čo, oni musia byť všetky obľúbené, tu v tomto našom divadle my robíme len veci, ktoré chceme, ktoré si sami vyberieme, vieme prečo sme ich vybrali, vieme na čo máme, čo nás veľmi zaujíma, čo si myslíme, že by ľudia mali vidieť, alebo čo si myslíme, že ľudia chcú vidieť. Čiže vlastne

všetky tie postavy alebo hry sú obľúbené. Keď sme robili Becketta, chceli smerobiť Becketta, pretože sme vedeli, že ten Beckett je úplne niečo iné, než čo sme hrali dosiaľ. Potom som v Anglicku videl hru Žena v čiernom, (čo je vlastne vrchol komercie v tom dobrom slova zmysle, aby sme nehovorili, že komercia je niečo zlé, komercia znamená, že sa to bude predávať, bude to zaujímavé a bude sa to páčiť) a tak sme ju inscenovali a bolo to tiež zaujímavé.

Plánujete sa ešte k Žene v čiernom vrátiť?

Plánujeme, ale možno až niekedy na budúci rok, ešte stále máme na ňu autorské práva.

Aké ďalšie predstavenie pripravujete?

Ďalšie predstavenie zatiaľ nechystáme, pretože tento Hamlet je pre nás taký - dá sa povedať - strop. Je to hra, ktorá ani po premiére pre nás nie je ukončená, my sa musíme vždy s tým textom stotožňovať, každé predstavenie musíme odznova vytvoriť, na každom predstavení sa musí ten Hamlet ako keby „znova narodiť“, on nie je niekde nakreslený, niekde urobený, aby sme ho tu preniesli, my ho tu musíme urobiť spolu s vami s divákmi. V čase, keď sa začína predstavenie, začína vznikať Hamlet, my ho musíme vyrobiť, začína to takou krivkou od toho miesta, ako mu duch otca povie, kto je jeho vrah, potom sa ako postava mení, niekedy je šialený, zažratý do tej myšlienky, potom sa odpútava od toho sveta a keď sa vracia, to už je zmenený Hamlet, už je vlastne pripravený na smrť, on už vie, že tá smrť príde. Je to zaujímavá hra aj z toho dôvodu, že ukazuje život taký neuchopiteľný, aký naozaj je.

Kedy ste sa stali hercom?

To je ťažká otázka, ja sa vlastne hercom stávam každý deň, keď hrám. Zo začiatku som mal iné predstavy o tomto povolání ako teraz. Možno, že keby som mal ten rozum a tie skúsenosti, čo mám teraz, asi by som si to už nevybral. Ale to, že som bol mladý a že som mal romantické predstavy o hereckve, to ma k tomu doviedlo.

Vy pochádzate odtiaľ?

Nie, som z Michaloviec, ale narodil som sa v Spišskej Novej Vsi a študoval som na konzervatóriu v Košiciach. Pôsobil som v košickom divadle, potom asi štyri roky v Rádiu Kiks, bol som na vojne a potom som sa chcel vrátiť k divadlu. Podal som si žiadosť do Prešova, Košíc a Spišskej Novej Vsi a povedal som si, že kto sa ozve prvý, tam pôjdem.

Ako vlastne vzniklo Divadlo KONTRA?

V Spišskom divadle sme sa spoznali s režisérkou Klaudynou Rozhin a s ňou sme urobili hru *Howie a Rookie*. To je dosť „brutálna“ hra s drsným slovníkom, pretože to je hra o dublinských gangoch, ktoré bojujú medzi sebou. V priebehu dvoch mesiacov sme ju naskúšali. Tá hra mala veľký úspech, je to taký paradox, že hneď prvá naša hra bola taká úspešná, dostali sme za ňu aj najvyššie divadelné ocenenie Dosky, boli sme s ňou vybraní na festival do Edinburghu, potom sme ju hrali v Londýne, Bristole, Prahe, vo Varšave, v Krakove....a všetko sme to hrali v slovenčine. A keďže to malo taký veľký úspech, tak sme si povedali, že by sme mohli urobiť ešte niečo ďalšie. A to ďalšie bolo predstavenie „Rum a vodka“, ktoré je teraz jedno z našich najhranejších predstavení, za tri roky sme ho hrali už viac ako 150 krát. To je pre nás veľký úspech, veď napr. Na skle maľované malo v Bratislave 500 repríz za 25 rokov. A takto to už vlastne pokračovalo krôčik po krôčiku.

Ako dlho trvá naštudovanie takej hry? A ako sa dokážete naučiť toľko textu? Máte nejakú metódu?

Trvá nám to tak dva mesiace. Myslím si, že naučiť sa text nie je až také ťažké, lebo na to je čas. Hamleta sme skúšali každý deň najmenej päť hodín, niekedy aj viac, za ten čas sa ten text naučí. Ťažšie je ho interpretovať kvôli tomu, že je vo veršoch. Ale ten dramatik vie, prečo to píše vo veršoch. V Hamletovi, keď niekto hovorí o vyšších veciach, alebo ide o aristokratické postavy, tak to je vo veršoch. Veci banálne, nedôležité sú v próze. Napr. hrobári nikdy vo veršoch nehovoria. Ďalším orieškom pre nás bolo to, že Shakespeare používa tzv. *blankvers*, ktorí má 10 alebo 11 slabík: Byť-a-či-ne-byť-to-je-o-táz-ka. A s tým súvisí mnoho zákonitostí, cez ktoré sme sa museli prepracovať, aby ste vy videli ten výsledný tvar.

Je rozdiel hrať v kamennom divadle a v takomto komornom prostredí? Vyhovuje vám viac ten kontakt s publikom?

Tieto priestory sú dobré také, aké sú, len je to dosť malé. Sme vďační, že tu môžeme byť, ale všímame si, že diváci si cez predstavenie niekedy vystierajú nohy a tak je tá hodina a pol predstavenia také maximum. Závisí to aj od hry. Ale my nie sme prví, čo takéto divadlo robia. A vo veľkom divadle si neviem predstaviť takto dobre zahrať Hamleta, keď potrebujeme mať kontakt s divákmi, potrebujeme mať od divákov tú spätnú väzbu, potom sa aj oni cítia ako súčasť hry. Hamlet má monológy hrané na divákov, pretože ak v tej hre nemá Hamlet priateľa, tak jeho priateľom je

divák. A niekedy je ten kontakt až neuveriteľný. Vo veľkom divadle niekedy hrozí, že to „neprejde cez rampu“, že tá iskra medzi hercom a divákom nepreskočí.

Nemáte niekedy problémy s tým, že sa príliš vžijete do postavy?

Niekedy by som chcel mať také problémy...To by bolo dobré. Ale nie je to také časté. Anglický herec Daniel Day-Lewis, ktorý hral napr. Posledného mohykána, hral v národnom divadle v Londýne Hamleta a tak sa do tej postavy vžil, že v scéne, keď hovorí s duchom otca, mu zrazu niečo v hlave preplo a on mal pocit, že hovorí so svojím otcom, ktorý mu zomrel, keď bol chlapec. Odišiel od textu a nakoniec museli zrušiť predstavenie. On odvtedy v divadle nehral. Tak neviem, čo je lepšie... :-)

Ďakujeme za rozhovor.

ČO BY SA STALO, KEBY SME S PÍSMOM ZAOBCHÁDZALI ROVNAKO AKO SO SVOJÍM MOBILOM?

...keby sme po ňom siahli hneď, ako sa zobudíme?

...keby sme ho nosili pri sebe v kabelke či vo vrecku 24 hodín denne?

...keby sme sa poň vrátili, keď ho zabudneme doma alebo v škole?

...keby sme sa bez neho nevybrali na žiadnu cestu?

...keby sme ho otvárali vždy, keď sme v núdzi?

...keby sme z neho posielali správy svojim známym?

...keby sme doň každú chvíľu pozerali?

...keby mu večer pred spaním patrilo náš posledný pohľad?

...keby sme si ho v noci nechávali na dosah ruky?

...keby sme ho kúpili svojim deťom, aby sme s nimi boli neustále v kontakte?

...keby sme bez neho boli celí nesvoji?

Na rozdiel od mobilu má Písmo vždy signál. Spojenie s Bohom funguje kdekoľvek – na horách aj na mori. Nemusí sa vopred ani aktivovať roaming. Sadzba za prijaté aj odchádzajúce hovory a esemesky je rovnaká v každej krajine a netreba sa báť, že nám nebude stačiť kredit, lebo Ježiš už zaplatil za dobitie a služby sú neobmedzené. Siet' nikdy nepadá a batéria je plne nabitá na celý život.

NAŠA TVORBA

ŽIVOTNÝ SMER

Prosím, nech peklo zhasne a v nebi sa oteplí,

na hviezdy jasné iba okom zaostriš.

Nech anjelmi sú tí padlí diabli,

a tí, čo boli smutní, nech sú iba šťastní..

Modlím sa túto pieseň, už po stý krát.

Ako dlho trvá jeseň, vie mi niekto povedať?

Opadá posledné lístie zo živého stromu,

ak budem mať srdce čisté, narastie mi znovu.

No ešte chvíľu vydrž, aj zima musí prísť.

Cesta strmá sa zdá, no nesmieš z nej zísť.

Ani oblečený kabát nie je ešte brnením,

musíš začať stavať a nebyť pri tom väznený.

Prvé lúče slnka zahrejú t'a len nakrátko
a cesta opäť vrtká, vráti t'a späť na začiatok.

Tesne pred cieľom nesmieš sa vzdať,
púpavy už voňajú peľom, môžeš si život vychutnať.

Otvárajú sa ti brány do svetlých dní leta,
už nie sú nočnými snami, začína realita.
Možno, že ešte zaprší, no nedávaj si pršiplášť,
teraz musíš prejsť tým všetkým zas.
Celý rok si čakal, aby si objímal svoj cieľ,
To, že si chvíľu plakal, ti ukázalo smer.

J.B.

PARADOX

Neha, s ktorou sa o mňa staráš.

Viera, s ktorou mi zakaždým odpúšťáš.

Nádej, ktorú mi dávaš.

Láska, ktorou ma zahŕňaš.

Domov, ktorý mi ponúkaš.

Pokoj, ktorý vo mne vytváraš.

Radosť, ktorú cez iných posielaš.

Anjeli, ktorých mi do cesty zosielaš.

Bolesť, ktorú pre mňa pociťuješ.

Hrozná o mne pravda, pre ktorú neodsudzuješ.

To hrozivé „nič“, ktorým Ťa ubíjam.

Hriech, ktorým na drevo kríža Teba pribíjam.

A.V.

MEIN TRAUMHAUS

Ich habe bisher kein Traumhaus. Aber wenn ich hätte, wäre es irgendwie so aussehen:

Erstens: mein Haus muss im Wald stehen. Das ist die Selbstverständlichkeit. Das ist deshalb, weil ich keine Nachbarn haben will, mit welchen ich streiten muss. Mein Traumhaus sieht als ein Palast aus, der ein Scheich irgendwo im Uzbekistan hatte.

Dieses Gebäude hätte nur 105 Zimmer. Das ist so für ein kleineres Häuschen doch. Und dieses Häuschen hat auch 2 sehr grosse Schwimmbäder. Ein von ihnen ist nur für mich und das zweite ist für Gäste und Personal. Im Haus befindet sich ein Basketballkorb, ein Tennisplatz und eine grosse Garage für meine verschiedene Maschinen (Autos). Zum Beispiel habe ich dort Buggatty Weyron oder Rolls-Royce (Jahrgang 1975). Ich habe eine ganz anziehendene Sammlung. Ich darf nicht auch meine Motorräder vergessen.

Die Arbeiten im Haus soll ein Personal besorgen. Manchmal spaziere ich nur so durch das Haus und sehe, was dort eigentlich ist, um alles nicht vergessen. Das letzte Mal habe ich auch den Kinosaal gefunden.

Den ganzen Tag mache ich nichts, nur faulenze und schlafe ich.

Das ist mein Traumhaus. Aber wie ist die Wirklichkeit? Ich habe kein Auto, ich habe kein Motorrad. Unter der Brücke lebt man doch schön...

Michal Pronský
II.B

UŽ SI LÁSKU NEOBLEČIEM

Niekedy si želám, aby si si želal to isté.
Prosím ťa, nelám, čo sľuboval si v liste.

Najviac bolia slová, čo sa stali opakom.
A keď chceš ísť znova, tak nemôžeš tým vlakom.

Prečo už nie je, čo malo byť večné.
Počujem ako sa smeje, hlučne a nekonečne.

Odrádza ma cit, lebo trval viac než chvíľu.
Povedz, či aj ty hľadáš tú stratenú silu.

Nechcem ju nájsť, keď sa za ňu takto platí..
Prosím dážď, nech sa zo srdca stratí.

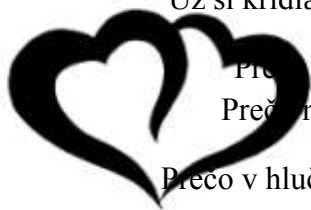
Chcem počúvať hlas, ktorý zaznie a trvá.
A iba čas vie, či tá cesta bude strmá.

Už si lásku neoblečiem, kým tú bolesť nevyzlečiem.
Už si krídla nenasadím, nebo v tvári nepohladím.

Prečo si stále nadpisom mojich veršov.
Prečo mám len tiché myšlienky bez slov.

Prečo v hlučnom tichu, nepočujem tvoje výčitky...

E.Ž.

A STORY ABOUT A TIME IN YOUR LIFE WHEN EVERYTHING WENT WRONG

I woke up early in the morning. I looked at the clock. 5 am. What? I couldn't sleep anymore. I wanted to lay in bed little bit more but I couldn't. So I stood up and went to bathroom. I took a shower and got dressed. Black, this is my favorite color. „Take a look at my life, all black. Take a look at my clothes, all black. Like a Johnny Cash, all black.“ I like this song. It's All Black by Good Charlotte. The whole song probably means something different but I like this fragment. It's all I remember. I decided to go jogging in the morning so I changed again. After half an hour I came back to my house. For breakfast I ate some apples and banana. I wasn't hungry at all. I was finishing my make-up when my phone rang. I answered.

„Hallo?“

„Tae Rang Shi.“ Beautiful deep voice said my name. Ou! It's my boss! I really hate him. He is the worst man in the earth. His voice is the only beautiful thing on him. Even his look seems creepy, when you release how evil he is.

„Ou, yes boss?“ I've answered.

„Have you recieved that great news?“ he asked me with happy voice.

I was so surprised, I didn't know what is he talking about.

„Eeeh, no.“ I answered slowly.

„Hehehe, than wait. I bet you'll be happy.“ he laught and hung up. For the minute I was just standing and staring on my phone wondering what is the meaning of this call. The phone started ringing again. My dad is calling. Ou no! My dad is boss of one of

the biggest engineering companies in the world. For me he was always just a cold person my mom was afraid of. Every single conversation I had with him was about our work. He takes me just as some tool he can marry to some rich guy from another company to be more powerfull. With these thoughts in my mind I answered.

„Yes, father?“ my hand was shaking.

„Tae Rang Ya.“ He said. „I just decided. You will marry Kim Yoo Won. He is from good family and he knows you very well. Go to your hairshop at 8 o'clock to discuss your wedding haircut. OK?“ and hung up.

This was the worst day of my life. Do you wanna know why? The name of my boss is Kim Yoo Won.

(a story by our second-class student who wants to stay anonymous)

MOHLO BY VÁS ZAUJÍMAŤ

September 2005 zásadne zmenil naše životy. Cirkevné gymnázium Štefana Mišíka sa zaradilo do siete škôl Slovenskej republiky. Škola nesie meno kňaza Štefana Mišíka, ktorý bol historikom a národopiscom. Zaoberal sa najmä regionálnymi dejinami a stál pri zrode Slovenskej muzeálnej spoločnosti, kde bol od roku 1908 až do svojej smrti predsedom.

Počet žiakov:

- 1. september 2005 - počet tried 2 - počet žiakov 36
- 1. september 2006 - počet tried 4 - počet žiakov 84
- 1. september 2007 - počet tried 5 - počet žiakov 119
- 1. september 2008 - počet tried 7 - počet žiakov 168
- 1. september 2009 - počet tried 7 - počet žiakov 160
- 1. september 2010 - počet tried 7 - počet žiakov 147

MALÝ SKEPTIK

V brušku tehotnej ženy boli raz dve embryá... Jeden z nich bol malý veriaci, druhý malý skeptik.

Malý skeptik sa pýta: Veríš vlastne v život po pôrode?

Malý veriaci: Áno, jasné, že to existuje, náš život tu je naplánovaný len na to, aby sme rástli a pripravili sa na život o pôrode, aby sme boli dosť silní na to, čo nás čaká.

Malý skeptik: Blbosť, to predsa neexistuje. Ako by vôbec mal vyzerat' život po pôrode?

Malý veriaci: Ani ja to neviem presne, ale určite tam bude oveľa jasnejšie ako tu. A možno tam budeme pobehovať a jest' ústami.

Malý skeptik: To je haluz, pobehovať, to sa predsa nedá. A jest' ústami, aká smiešna predstava, existuje predsa pupočná šnúra, ktorá nás živí. Okrem toho je nemožné, aby bol život po pôrode, pretože pupočná šnúra je už teraz príliš krátka.

Malý veriaci: Ale áno, určite je to možné, bude to akurát všetko trochu inak.

Malý skeptik: Ešte sa nikdy nikto nevrátil späť spoza pôrodu. Pôrodom sa život končí a život je jedno trápenie a je temný.

Malý veriaci: Aj keď presne neviem, ako bude vyzerat' život po pôrode, v každom prípade budeme potom vidieť mamu a ona sa o nás postará.

Malý skeptik: Mama? Ty veríš v nejakú mamu?!? A kdeže je?

Malý veriaci: Veď tu všade okolo nás. Sme a žijeme v nej a skrze ňu. Bez nej vôbec nemôžeme existovať.

Malý skeptik: Hlúposť, nič z nejakej mamy som ešte nevidel, takže nemôže ani existovať.

Malý veriaci: Niekedy, keď sme úplne ticho, môžeš ju počuť spievať. Alebo cítiť, keď hladká náš svet. V každom prípade verím, že náš vlastný život začne až potom!

***Ak budeš mať pocit, že Boh s tebou nič nedokáže,
spomeň si, že...***

Noe sa občas opil do nemoty.

Abrahám bol príliš starý.

Sára bola neplodná.

Izák bol prehnane dôverčivý.

Jakub bol úskočný.

Lea bola ošklivá.

Jozef Egyptský prežil ťažkú šikanu.

Mojžiš bol zranený z detstva a bol agresívny.

Gedeon mal strach a chcel utiecť.

Rachab bola pobežlica.

Jeremiáš a Timotej boli príliš mladí.

Dávid mal na konte cudzoložstvo a úkladnú vraždu.

Jonáš utiekol pred Hospodinom.

Noemi bola vdova.

Jób prišiel o rodinu, o majetok a prepadol depresii.

Ján Krstiteľ bol bezdomovec a jedol hmyz.

Svätý Jozef nemal odjakživa mariánsku úctu - chcel tehotnú Máriu poslať preč.

Panna Mária občas nechápala, ako to Boh myslel.

Ježiš v puberte utiekol rodičom a ešte sa divil, čo majú za problém.

Učeníci zaspávali pri modlitbe.

Peter sa vystatoval a potom zaprel Krista.

Marta bola tak trochu workoholička.

Jej sestra Mária nebola zase akčná.

Mária Magdaléna bola prostitútka a ešte aj posadnutá.

Žena zo Samárie bola niekoľkokrát rozvedená a žila "neviazane".

Zachej bol malý a zakomplexovaný, živil sa daňovými podvodmi.

Pavol bol cholerik a občas si neudržiaval jazyk za zubami.

Timotej mal stále "stresy" a žalúdočné problémy.

Prvý svätorečený bol lotor po pravici.

Tak sa nezľakni, keby Boh chcel počítať s tebou!

Vianočná kuchyňa

Weihnachtsküche – Christmas cuisine

Christmas Punch

Ingredients

1/2 cup white sugar
2 cups orange juice
2/3 cup lemon juice
1 (4 ounce) jar maraschino cherries, with juice
1 fluid ounce triple sec liqueur
1 (750 milliliter) bottle light rum
1 orange, sliced into rounds
1 lemon, sliced into rounds
1 (8 ounce) can pineapple chunks
1 liter carbonated water
ice

Directions

In a punch bowl combine sugar, orange juice and lemon juice. Stir until sugar dissolves. Add cherries, triple sec, light rum, orange slices, lemon slices and pineapple chunks. Refrigerate for 1 to 2 hours to allow flavors to blend.

Pour in carbonated water, and add ice just before serving.

Klassisches Spekulatius

300 g Mehl

Zutaten:

150 g Butter

125 g brauner Zucker

60 g gemahlene Mandeln ohne Haut

30 g Mandelblättchen

1 Ei

1 TL gemahlener Zimt

1 TL abgeriebene Zitronenschale

1 TL Backpulver

1 Prise gemahlene Gewürznelken

1 Prise gemahlener Kardamom

Mehl für die Arbeitsfläche

Und so wird das Spekulatius Rezept gemacht:

Schlagen Sie Butter, Zucker und das Ei ca. 10 Minuten schaumig.

Geben Sie dann die Gewürze, die Zitronenschale und die gemahlene Mandeln dazu und rühren alles gut durch. Mischen Sie dann das Mehl und das Backpulver mit unter. Anschließend wickeln Sie den Teig in Frischhaltefolie und legen ihn für 1 Stunde in den Kühlschrank.

Dann rollen Sie den Teig mit dem Nudelholz auf einer bemehlten Arbeitsfläche aus. Stechen Sie nun Figuren aus und legen diese auf ein mit Backpapier ausgelegtes Backblech. Belegen Sie die Figuren mit den Mandelplättchen (leicht andrücken). Backen Sie den Spekulatius dann bei 200 Grad ca. 20 Minuten und lassen ihn dann auskühlen.

Vôňa kapustnice je neodmysliteľná práve v čase Vianoc, kapusta je nielen chutná, ale aj veľmi zdravá zelenina. Veď posúďte sami:

KYSLÁ KAPUSTA

Hlávková kapusta (*Brassica oleracea*) je veľmi stará rastlina, údajne pochádza zo Sýrie.

Kvasená kapusta je však staroslovanská špecialita, naši predkovia poznali ju skôr ako zemiaky.

Kyslá kapusta je na Slovensku tradičným pokrmom. Konzumovať ju je veľmi rozumné a správne. Je totiž veľmi zdravá. Patrí medzi najbohatšie zdroje vitamínu C, preto lekári doporučujú jej konzumáciu najmä v zimných mesiacoch, kedy sa môžu vyskytovať rôzne choroby a prechladnutia.

Okrem C vitamínu obsahuje veľké množstvo skupiny B vitamínov, veľký obsah železa, draslíka, fosforu, horčíka, baktérií mliečneho kvasenia a taktiež dôležité enzýmy.

Ako pomáha?

Okrem toho, že kyslá kapusta dokáže bojovať s baktériami a vírusmi a udržiava tak náš organizmus vo vynikajúcej kondícii, pomáha aj pri liečbe vysokého krvného tlaku.

Kyslá kapusta dokáže rozhýbať lenivé črevá či uvoľniť zápchu, ale opatrne, lebo mnohých ľudí dokáže nadúvať.

Vysoký obsah železa, vitamínov B a C pomáha pri liečbe chudokrvnosti.

Kyslá kapusta potláča depresie, únavu a vyčerpanosť, dokáže zlepšiť náladu.

V poslednom čase sa čoraz častejšie spomína aj jej účinok v boji proti nádorovým ochoreniam.

Kyslej kapuste sa pripisujú aj účinky kozmetické, pretože jej látky dokážu z tela odstraňovať toxíny.

Výborným elixírom pre vaše zdravie je aj jej šťava.

Pravá vianočná kapustnica

- 300 g kyslej kapusty
- sušené huby
- 1 lyžička bravčovej masti
- 1 lyžička hladkej múky
- mletá červená paprika
- rasca
- 1 bobkový list
- 4 – 5 zrníek celého čierneho korenia
- 2 – 3 zrnká borievok
- 1 malá cibuľa
- 300 g údenej domácej klobásky
- vývar z údeného mäsa
- podľa zvykov v regióne i kyslá smotana
- 1.5 l vody

Postup

Kyslú kapustu pokrájame, vložíme do hrnca a zalejeme vývarom z údeného mäsa alebo vodou. Pridáme bobkový list, celé čierne korenie a sušené borievky, trochu rasce, sušené huby, prikryjeme a na miernom ohni varíme 40 minút. Na bravčovej masti opražíme pokrájanú cibuľu, pridáme múku a urobíme tmavšiu zápražku, odstavíme a pridáme mletú červenú papriku, rozmiešame, nalejeme trochu studenej vody a rozmiešanú zápražku vlejeme do vriacej kapustnice. Po rozmiešaní vložíme klobásky a varíme ešte 30 minút.

Klobásky môžeme po uvarení pokrájať. Rozhabarkovanú smotanu pridávame podľa chuti.

Dobrú chuť!

Lehrer sind Menschen, die uns helfen Probleme zu beseitigen, die wir ohne sie nicht hätten

Unsere Weihnachtswünsche

- der Unterricht beginnt um 9 Uhr
- keine Hausaufgaben
- mehrere Sportstunden
- keinen Nachmittagsunterricht
- jeden Morgen vor dem Unterricht eine Tasse Schokolade
- in den Monaten Mai –Juni den Unterricht in der Natur
- in der Klasse eine Couch platzieren, weil viele Studenten müde sind
- in der Schule ein kleines Büffet haben, weil wir immer hungrig sind
- viele Studenten sind oft krank , sie könnten in einem speziellen Raum schlafen und sich erholen

Das sind Wünsche, aber vielleicht . . .

(Abiturienten der IV.B Klasse)

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Jesenné sústreďenie biológov 2011

V dňoch 21.11. - 24.11. 2011 sa uskutočnilo jesenné sústreďenie biológov v Kysaku. Na tomto sústreďení sme mali možnosť rozšíriť si svoje vedomosti z rôznych odborov biológie a taktiež získať užitočné rady pri príprave na SOČ alebo olympiádu.

Po ubytovaní sa hneď začal odborný program. Úvodnú prednášku o paleontológii mala Ing. Krempaská. Prednáška o „šutroch“ bola zaujímavá – dozvedeli sme sa, že aj v našom okolí sa dajú nájsť skameneliny koralov, amonitov, či zuby žralokov. RNDr. Spalek nám vysvetlil ako je to možné, že je vždy dostatok potravy pre živočíchy.

Večer o molekulárnej biológii a genetike prednášala RNDr. Dolinská, PhD.

Druhý deň začal RNDr. Majláth, PhD s prednáškou o etológii. Po obede sme stihli s RNDr. Bonom prejsť celú fyziológiu živočíchov za necelé dve hodiny. V stredu sme spolu s RNDr. Pavlom Chromým pod mikroskopom objavovali rozmanitosť peľových zŕn a ich využitie. RNDr. Nižnanská nám v teréne ukázala invázne rastliny a zistili sme, ako sa vyvarovať ich invázii. A večer patrilo, ako inak, molekulárnej biológii, no tentoraz sme robili pokusy a dokazovali prítomnosť či neprítomnosť rôznych látok. Skončili sme o deviatej, a to nás ešte čakala simulácia krajského kola BiO, nepomohli ani námietky, že už je neskoro. Vraj sme práve v rovnakom stave ako súťažiaci – nevyspatí, v strese a už si nič nepamätáme ☺.

Vo štvrtok nám na záver docent Panigaj povedal čo-to o praktickej entomológii. Samozrejme,

nezabudnuteľné boli večery, či skôr noci ☺, strávené na izbe s filozofickými debatami, detektívkami či desaťloptičkovým stolným futbalom. Boli to štyri nezabudnuteľné dni plné biológie, nových zážitkov a priateľstiev.
„biológovia“ ☺

Stille Nacht! Heilige Nacht!

Alles schläft; einsam wacht

Nur das traute hochheilige Paar.

Holder Knabe im lockigen Haar,

Schlafe in himmlischer Ruh!

Schlafe in himmlischer Ruh!

Stille Nacht! Heilige Nacht!

Gottes Sohn! O wie lacht

Lieb´ aus deinem göttlichen Mund,

Da uns schlägt die rettende Stund,

Jesus in deiner Geburt!

Jesus in deiner Geburt!

Stille Nacht! Heilige Nacht!

Hirten erst kundgemacht

Durch der Engel Halleluja.

Tönt es laut von Ferne und Nah:

Jesus, der Retter ist da!

Silent night, holy night

All is calm, all is bright round

Yon Virgin Mother and Child

Holy Infant so tender and mild

Sleep in heavenly peace

Sleep in heavenly peace

Silent night, holy night

Shepherds quake at the sight

Glories stream from heaven afar

Heavenly hosts sing Alleluia!

Christ, the Saviour is born

Christ, the Saviour is born

Silent night, holy night

Son of God, love's pure light

Radiant beams from Thy holy face

With the dawn of redeeming grace

Jesus, Lord, at Thy birth

Jesus, der Retter ist da!

Jesus, Lord, at Thy birth

Vedúca vydania: Mgr. Jana Marcinčinová

Spolupracovali: Alica Vysokaiová, Jakub Fulla, Margaréta Marcinčinová

12.11.2011 sa uskutočnila stužková slávnosť **IV.B** triedy. Tento jedinečný deň začal svätou omšou, ktorú slúžil generálny vikár spišskej diecézy d.p. Anton Tyrol, ktorý nám na nej posvätil naše zelené stužky. Miesto oslavy bol hotel Čingov, kde sme o šiestej večer predstúpili pred našich rodičov a učiteľov. Napriek obavám dopadlo všetko výborne, po ostužkovaní sme si pochutili na výbornej večeri a potom prišiel na rad program. Dokázali sme, že výborne sa dá zabaviť aj na inteligentnom humore, čo naplno potvrdil aj pánov riaditeľov smiech na plné hrdlo. Obzvlášť veľký úspech zožal náš spolužiak Matúš so svojou precítenou interpretáciou piesne „Somewhere over the rainbow“...Myslím, že všetci si už len kvôli tomu s radosťou pozrieme DVD zo stužkovej aj viackrát. Celá zábava ubehla neuveriteľne rýchlo a zrazu tu bolo posledné kolo. Bol to nezabudnuteľný a neopakovateľný večer pre celú našu triedu.

Bramborka

Stužková našej – **IV.A**
 triedy - sa konala
 5.11.2011. Predchádzala
 jej svätá omša, ktorú
 celebroval náš nový otec
 biskup Štefan Sečka a ktorý
 nám na nej posvätil stužky
 nádeje. Pokračovalo sa
 v pekne vyzdobenej
 koncertnej sále Reduty,
 kde nám na úvod zazneli
 nádherné tóny komorného
 orchestra, v ktorom na

husle hrala naša spolužiačka Magdaléna. Do tejto hudby sme nastúpili a ukázali sa všetkým prítomným v sále. Oficiálna časť prebehla v slávnostnom duchu a aj program sme celkom zvládli. Na to, že bol bez generálky, dopadol celkom dobre. O polnoci sme čítali básničky o sebe, zapalovali plávajúce sviečky, rozbíjali džbán a spievali, že „nie sme zlí“, ale hlavne sme vonku pred Redutou do tmavej oblohy púšťali balóny šťastia. Naša stužková bola pre nás dokonalé a nezabudnuteľné vystúpenie našej triedy.

Adá a Stanka

P.S. Ako povedal náš Jožko: „Bulo fajne.“

Ima3kulácia našich prvákov

Každý, kto príde na strednú školu vie, že ho čaká množstvo povinností, ale aj veľa študentskej zábavy. Aj my, prváci, sme sa od septembra tešili na prijatie do „cechu“ študentstva, ktoré sa uskutočnilo 16. novembra 2011. Naši druháci, ktorí nás do neho prijímali, nám pripravili vynikajúcu zábavu v hollywoodskom štýle. Keď sme sa chceli stať hviezdami, museli sme splniť rôzne úlohy. Tie boli vtipné, veselé, zábavné a nikto sa necítil zle, naopak, všetci sme sa dobre bavili. Imatrikulované spolu s nami boli aj nové pani učiteľky na škole, ktoré tiež museli splniť úlohu. Potom sme sa do polnoci veselo zabávali.

Beťa

Ako recyklovať?

V dnešnej dobe ľudia spotrebúvajú veľa odpadu. Nedbajú na správnu recykláciu a všetok odpad vyhadzujú spolu. Netriedením odpadu znečisťujeme životné prostredie a tým spejeme k vlastnému zániku. Pre udržanie nášho životného prostredia je potrebné, aby sa odpad triedil. Odpad sa triedi na: **papier, sklo, plasty.**

Toto sú základné značky, ktoré vám pomôžu orientovať sa pri triedení:

PAPIER

SKLO

vlnitá lepenka

bezfarebné sklo

PLASTY

PET: polyetylén – plastové fľaše od sódy, oleja

PP: polyetylén malej hustoty – fľaša od octu

LDPE: polypropylén – obal od papierových obrúskov, keksu, tuba od kečupu

Týmto článkom chceme vyzvať a poučiť študentov našej školy, ako majú správne recyklovať komunálny odpad. Mali by sa zamyslieť nad svojim postojom k tomuto problému a chrániť samých seba a našu budúcu generáciu.

VTIPY ☺

**Viete prečo Boh stvoril najprv muža?
Ved' predsa vždy sa začína od nuly...**

Viete prečo Boh nemá titul PhD.?

1. Má len jednu známu publikáciu, aj to iba v hebrejčine.
2. Nie sú v nej odkazy na ďalšie pramene.
3. Nebola publikovaná v známom vedeckom časopise.
4. Mnohí pochybujú o tom, že ju napísal osobne.
5. Musíme priznať, že je známa po celom svete - ale čo robil potom?
6. Jeho schopnosť timovej práce je veľmi obmedzená.
7. Ostatným vedcom sa nepodarilo zopakovať jeho experimenty.
8. Nepožiadali etickú komisiu o súhlas s experimentovaním na ľudoch.
9. Keď sa mu jeden pokus nevydaril, pokúsil sa zahľadiť stopy utopením pokusných objektov.
10. Jedincov, ktorí sa nechovali podľa očakávania, vyradil z pokusného súboru.
11. Nechodil na prednášky - len odkázal študentom, čo si majú preštudovať.

12. Nechal za seba učiť svojho syna.
13. Prvých dvoch študentov vyhodil, pretože sa naučili niečo navyše.
14. Aj keď má len 10 požiadaviek, väčšina študentov v praktickom teste prepadne.
15. Konzultácie poskytuje len veľmi zriedka, a to ešte na vrcholku hory.

Cestou na svadobný obrad dôjde k autonehode a obaja snúbenci zahynú. Idú spolu do neba a čakajú na prijatie od svätého Petra. Keď príde, hneď sa ho pýtajú: "Dá sa v nebi uzavrieť manželstvo?"

"No, je to prvý krát, že niekto také niečo žiada, ale zistím to."

Pár čaká niekoľko mesiacov a už stráca trpezlivosť, keď príde svätý Peter a hovorí: "Je to v poriadku, môžete byť zosobášení."

"Ale prečo to trvalo tak dlho?" pýtajú sa.

"Ach, nedalo sa to urýchliť, lebo som tu tri mesiace hľadal nejakého kňaza..." Odpovedá svätý Peter.

Niektó klope na dvere.

- Kto je tam?
- Jehovisti.
- Čo si prajete?
- Porozprávať sa.
- A koľkí ste?
- Dvaja.
- Tak sa porozprávajte.

NAŠA MISIJNÁ A CHARITATÍVNA ČINNOSŤ

Žiaci naše školy majú dobré srdce a pravidelne sa zapájajú do charitatívnych akcií konaných školou.

Pravidelne pred sviatkom **sv. Mikuláša** zbierame sladkosti pre deti z našej farnosti, ktoré sú zo sociálne slabších rodín, aby aj oni zažili chvíľky radosti zo sladkého balíčka v čižmičke. Pred **Vianocami** je to zase zbierka hračiek pre tie isté deti.

V škole sa pred vianočnými prázdninami organizuje tiež obľúbený **vianočný bazár**.

V príjemnej predvianočnej atmosfére so šálkou voňavého čaju a počúvaním

vianočných melódií v podaní nášho školského zboru žiaci predávajú vlastnoručne vyrobené vianočné ozdoby a rôzne maličkosti. Výťažok z tejto akcie vždy putuje na misie.

Tento rok sa naša škola zapojila do verejnej zbierky **Tehlička pre Južný Sudán**, ktorú organizuje občianske združenie Savio za účelom vyzbierania finančných prostriedkov na výstavbu nemocnice v meste Maridi. Naša škola sa bude až do sviatku Veľkej Noci snažiť rôznymi spôsobmi získať čo najviac financií pre túto zbierku.

Sme veľmi radi, že vetu z evanjelia: „Miluj blížneho svojho...“, si berú naši žiaci k srdcu...